

AK – 29 = ?

Spolupracovali

Číslo vydání 32

Alois Khón

Jožka Vložka

JUDr. Jar. Kurv.

Ročník třetí

To jako letos

Téma:

Exekuční exodus

Představte si
zaměstnání,
rozsudku
sebou

sednout. Ten
prosím“.

jen je ten drobný

jízdenku, kde je tvoje pokora vůči dopravním a státním podnikům? Nezbyvá než zdrhnout jako zvěř před muškou lovcovou. Nemáš-li však vymknutý kotník. Životem. Kulháš snad už i vleže a rozbujlivší nádor do tebe právě implantovali pánové „vod podniku“ v podobě čtrnáctidenního, pardon, patnáctidenního ultimáta. „Hele zaplat' nebo pohostíš exekutory a ti se s tím panečku nesarou, ti tě jistým kleptomanstvím můžou doslova pohřbít“ Tak to prostě je – zazní nezbytný doplněk jako odér k lejnu. Na co by pak ty mašiny jezdily? A mercedesy pánů? A za co to budeš platit ty, když poslední tobě náležející peníze včera tvůj altruisticky založený nadřazený rozdělil mezi láhev Whisky a kalhoty Armani, Poblil si trávník. Japonský. Postříkal milenku. Kurvu. A tobě snad už zbývá jen připravit kávu svým příštím hostů, kterým se při pohledu na tvůj nevelký majetek po tváři zatřese zklamaný výraz. Anebo si nabarví vlasy na zeleno, oblékni sako s kravatou, vyšplhej na Staroměstskou radnici a za zvuků Beethovenovy Páté, která se line z přineseného repráku, sypej dolů svoje pamětní fotografie, vysvědčení a diplomy prolutá se zkaženými rajčaty a nějakým tím trusem. Pak třeba skoč. Ráno budeš v novinách. **Exekuční exodus** na titulce.

mladého holomka, právě vyhozeného ze
jak několik málo minut po propouštěcím
naskakuje do rozjíždějící se tramvaje, švihne
do studeného sedadla (zásadně si vybírá ta
červená) a jakmile se dění za okny zrychluje,
vyskakuje, neboť na plošině přešlapuje postarší pán.
Galantnost mu poškrábe srdeční stěnu a pouští pána
však s oceňujícím úsměvem tasí odznáček a „vaši jízdenku,
Nechutné, ohavné klišé. No, kde máš to pětikilo na kupón, kde
cinkot v kapse oznamující několik korun na půlhodinovou

Tento článek byl exekučně zabaven.

Naleznete

jej v dražbě pod číslem 872 na dražebním
místě Průhonice dne 32. 6. 2014.

*Tento článek byl také exekučně zabaven, ale díky vylučovací žalobě byl opět navrácen.
Bohužel značně poškozený.*

Po hoří jakošto pološka určená k exekuci

Co svět svjetem stojí, Hindú Kuš doposud nebil zabaven exekuční mocí. Což se zmnění, pokud se tamní vláda nepostará o nápravu, k prvnímu lednu následujícího roku. Hystoricky poprvé se tak dočkáme zabavení přírodní krási, protože, přyznejme si to, vláda se o nápravu prostě nepo stará. Celé po hoří bude oblepeno samolebkamy tohot znění: **EXEKUCNĚ ZABAVENO**. Horolezecké bivaky, budou-li na pohoří vyset, budou zešrotovány a předány do spaloven jako byomasa. Spící horolezce nevyjímaje. Dle hajného Kroupy se dočkáme i účinné kompostace antilop vysokohorských, které, ač jsou, jakošto druh, na vy mřenní, odpovědné orgány převychoávají na vebloudy a přestěhují do krutých veder africké Sarahy. A kdo za to může? Dle posledních informací je za totální zadlu žení Hindú Kuše odpovědný barský podnikatel s volskou koží Ke **EXEKUCNĚ ZABAVENO** drnc.

tik
tik
tik
tik
tik
tik
...

*Neboj se, chlapče,
už tě dlouho
ze spánku
rušit nebudou.
Kukačkové hodiny po babičce.*

Hodiny s píčou.

Zprávy z jiné společnosti

- * I Univerzita Karlova si užila svou první exekuci. Zabaveny byly teze a antiteze a 48 zvonů na oducpávání odtoků.
- * Při výkonu exekuce dostal exekutor Fr. Hajzl bolení břicha. Exekvovaný Metoděj Bezradný Hajzla nepustil na hajzl. Hajzlovi se naopak smál, když ho sledoval, kterak vykukuje z křoví a tlačí.
- * Při exekuci v Dolní Bechyni byl postřelen revírní kanec Lojza.
- * Lačný ředitel ZŠ v Buchticích Karel Karel uvrhl školu do exekuce a utekl. Po výkonu exekuce se žactvo učí azbuku. Dle vyjádření učitele Housky může být škola ráda, že nemusí najet na staročeštinu. Nebo, nedej Bože, na němčinu.
- * Bordel na Praze 6 zkrachoval poté, co mu byly exekuci zabaveny lubrikační gely.

Místo pro pana Kačura, který vůbec nepochybuje o tom, že i popravčí kat je člověk stejně jako je jím i exekutor, který v nejednom případě není jenom popravčím, který nechutně tyje z lidské hlouposti a bídy a to zejména díky nechutným odměnám za své zhovadilé výkony, ale i on je milujícím manželem, někdy starostlivě budující rodinné štěstí svých exekutorských dítek, z nichž ovšem stejně nakonec díky exekutorově podvojnosti nemohou nakonec vyrůst než další exekutorové. Ovšem takový kat, to byla jiná - ten zkrátka ťal a bylo, ale exekutor tne a není, ačkoli si za mnohé mohou sami dlužníci - o tom není pochyb a také je jasné, že by si své dluhy měli poplatit, ale proč platit navíc ty děsné úroky a děsné exekutorské přírážky - navrhuji vyvěsit na internetu fotografie všech exekutorů a také všech jejich případů s přesným vyčíslením jejich zisků, aby nejenom exekutorovi nejbližší věděli kolik ten táta vydělá na lidském utrpení, které si, jak zdůrazňuji, mnohdy zavinili sami, ačkoli netřeba podotýkat, že samotný systém, v němž se dlužník nachází, nahrává právě exekutorovi. A basta.

Rozhovor s vrchním exekutorem

JUDr Jar. Kurv.

Máte rád děti?

Nevím, v zásadě mi nevadí, dlužné nic být nemohou, což je z pohledu exekutora poměrně nešťastné, ale zároveň jsou příjemnými rukojmími stran vydírání již dospělých dlužníků. Takže ano, děti jsou systému velmi prospěšné.

Co tím chcete říct?

Podívejte se na to takhle. Pokud by dlužník neměl potomky, je u něho vymození pohledávky daleko složitější. Dlužník, po jemném tlaku, přestane spolupracovat, postaví se do opozice a bojuje. Zatímco dlužník s potomky se musí starat právě o potomky, takže spolupracuje, bojí se a zároveň nemá kam utéct.

Co tím chcete říct?

Nu exekucí mu seberete pocit bezpečí, zbídačíte ho, zničíte, ale jejich údělem je starat se o vlastní děti, takže zůstane poslušný jako ta ovečka a ač bude nelibě bečet, stejně se vždycky dočkáme odhaleného krku, abychom si mohli odříznout zase další kus masa.

Co tím myslíte?

Ale tak to byl samozřejmě jen příměr. Tyjeme z jejich práce, to je holt směr tohoto světa, někdo pracuje a my ho můžeme legálně okrádat.

Co tím myslíte?

Já tím nic nemyslím, to je prostě daná a zcela jasná věc. Dlužník pracuje, hledá hrozně těžce jakýkoliv výdělek a my jen zajedeme k němu domů, zamračíme se na jeho děti, vyhrozíme sociálkou a už nám z vyděšeného jedince plynou prémie do kapes.

Co tím chcete ...promiňte, nějak se nám zasekl nadhazovač otázek, počkejte prosím.

Být vámi, tak bych utáhl tenhle vývod, zdá se, že se vám z něho trousí otazníky.

To je normální, co vy o tom víte?

Nic, nic, jen mi to přišlo divný.

...

No nevím, teď se vám začly sypat i odsud, podívejte!

Vidím...a pozor, nemusíte mi do toho hned hamptat těma svejma prackama, to je jemnej mechanismus, tohleto.

To se nám stává furt, tohleto.

Co?

Ale jdeme někam zabavovat proviant, rozumíte, a jediný co tam najdem, je horda vyděšenejch lidí a pár kšuntů, který nefungujou, samá levota levná neprodejná.

No tak proč je berete?

A co s nima jinýho? Exekuce není v zásadě od toho, aby sebrala dlužnejm pozemský statky, ale aby je zruinovala psychicky, ponížila je, zničila jim existenci. Takhle, když je to mimo záznam, tak vám to povím. Smyslem exekucí a celého finančního koloběhu vůbec, je sebrání budoucnosti každému jedinci. Vemte to takhle, každej má danou budoucnost a my ji, stejně jako těžařský společnosti, který dolujou ropu, z těch lidí vysajem...

K čemu vám to je?

Ale člověče, na budoucnost se stojej fronty, každej, kdo na ní má, si ji neváhá vystát. Miliony lidí bez budoucnosti dávaj budoucnost hrstce bohatějch. Dlužnej v exekuci je jako ropný ložisko. Někdy dřív měl budoucnost, hodně budoucnosti, teď už mu nezbejvá ani na škraloup, všechno vysajem.

Ad absurdum und ad infinitum über alles

Vycházejme z předpokladu, že nesnáze a útrapy jsou přímou cestou k uvědomování. Strážně a boly nutí člověka myslet. Pravda, většinou se topí v neschopnosti a proklínání osudu, ale přesto – kombinuje, klikatí se před nástrahami, aby se jim vyhnul a tu, bum ho, kvete nám přímo před očima, blbec jeden útrpný.

Tato doba je zakuckaná přemírou blikavých čudlíků, které myslí za člověka, a proto jsme všichni v exekuci a kdo není, brzy tam bude. Lidstvo se musí dohnat nějakým způsobem k myšlení. A proto trpíme k lepším zítřkům.

Mezi prchlivostí a sekerou

Z bytu jsem vyražen
(doplatky za nájem)

S batohem obcházím zoufalý sídliště
z billboardu směje se tvář pana Babiše
abych však pravdu řekl, na mě se mračí
po pravdě na Marsu byl bych teď radši

Provolání k budoucím generacím

drahé generace po nás
neděste se, brzy bude po nás

Ludvík XIV v úboru,
bez dlaní, bez hlavy
a s rozkročenýma
nohama.

Hovory z hlohu

Vždy jsem byl bez sebe, když jsem se díval
rozvášněn na tebe
něžně tě líbal

Teď mi však polib bez hany prdel
já jsem si z dotací založil bordel
Teď už bez obav nech zarůst ohanbí
Já jsem si zaplatil sta jiných pohlaví

Krakonoš exekutorem

Poté, co si Anče vzalo Kubu a myslivec začal dostávat náhrady za uhynulé kusy od mysliveckého svazu a Trautenberg umřel, neměl milý Krakonoš do čeho píchnout. I dal se k vymahačům. Začínal s malými zakázkami. Televize bral dětem od sajcích úst, matkám vytrhával mobilní telefony z rukou, nu, začal si žít jako pán. Zvrat nastal, když píchnul ceduli s nápisem – Tady je Krakonošovo – k Vysokým Tatrám. Najednou měl Tatry. Pak píchnul ceduli k Himaláji. A měl Himaláj. Po čase neměl kam ceduli píchnout a tak zase neměl do čeho píchnout.

Zde nikdy nestál Ludvík XIV

Incident

Jednou v noci, někdy kolem půl třetí, si Karel Tvrďý přečetl na internetu dobré rady ohledně pitného režimu a byl vyděšen. Podle článku by měl být dávno mrtvý. Při čtení stácel oči ke sklenici s vodou, kterou měl po ruce, podle všeho bylo toto množství jen přibližně 17 % doporučené denní dávky. Tvrďý takových sklenic vypil denně jen pět, což mu dávalo, po slabším zakolísání jeho matematických

dovednosti, jen 85 % doporučené denní dávky. K dlouhému a spokojenému životu mu chyběla denně jedna sklenice. Když si spočítal, že celý svůj život pil jen 85 % denní dávky tekutin, a že tedy promarnil plných 32 let, aniž by tušil, aniž by věděl, rozhodl se od toho dne vypít právě o tu jednu sklenici víc a jako návdavek, ještě jednu sklenici, aby dohnal to, co promeškal. Pokud se dožije 64 let, bude jeho dluh vůči tělu splacen. Karel Tvrďý se usmál a právě v tu chvíli došlo k incidentu na cestě k Everestu.

A jaké z toho plyne poučení? Karel se napravil, vrátil svému životu onu potřebnou jednu sklenici tekutiny, kterou doposud svému organismu upíral. Článek na internetu olajkoval a jako komentář uvedl svůj případ, kde se přiznal k tomu, že celý život pil jen na 85 %. Ve slově zmýlit udělal chybu. Na konci komentáře udělal milého smajlíka. Při odesílání komentáře se chopil sklenice a celou naráz ji vypil. Druhý den ho zajela tramvaj. Pod článkem o pitném režimu se s Karlem pokoušela komunikovat jistá Jarmila, na internetu vystupující pod jménem Jarunka, která se přiznala k plnění doporučené denní dávky tekutin na rovných 80 %. Bylo jí líto, že Karel neodepisuje. Udělala smutného smajlíka. Karlovi v tu dobu začala hnít měkká tkáň.

Bez Ludvíka XIV

Pitva exekutorova mozku

Je něčím výjimečným?

Která hemisféra dominuje?

Kolik energie spotřebuje?

Popouzí ho to po ránu dřív k oděni do trenek nebo ponožek?

Něco mimořádného, řekl by patolog, mít na stole rozřezaného a skalpovaného majitele

vymáhací firmy. „Zde vidíme pět tisíc korun,“ ukazuje na levou stranu mozku. „Tady máme televizní plazmu,“ sáhne napravo. Pak něžně pohladí vršek, „A tady, vážení posluchači, tady na nás koukají unikátní, kubánské kukačkové hodiny z 19. století. Nevidíme? Tady. Hned vedle toho Renaulta Clia, tři roky starého, s nedoplněným povinným ručením.“ Ruce mediků jen sviští po papíře.

„Uvědomte si,“ pokračuje lékař, prsty bubnující po ztuhlém těle exekutorově, „že mozek těchto mužů je mimořádně energeticky náročný, jeho povolání vyžaduje především materiálních a finančních kilojoulů.“ Nad otevřených břichem poletuje moucha, zrak lékařův se stočí za bzukotem. „Plná a nevyprázdňovaná střeva a žaludek jsou typickým znakem podobných jedinců.“ A zatímco si čistí krvavý flek na bílém plášti, kterým se potřísnil při připlácnutí mouchy na mrtvolu, oči studentů už pokračují o něco níže. „Ach ano, také se množí, taky to umí“ podotkne MuDr-c při pohledu na smutně povadlé a ztuhlé přirození, které nápadně připomíná kus mraženého kuřecího stehna.

První obléká ponožky, dojem red.

Jiříkova msta čtenářům

Mravoličná povídka ze života zvířat aneb jak kocour Mikeš přišel o svůj cirkus.

Myslím si, že životní historie kocoura Mikeše je širší veřejnosti dostatečně známa na to, abych se k ní ještě nějak podrobněji vracel. Málokdo ale ví, jak to dopadlo s Mikešovým cirkusem, který si po svých cestách za zkušenou založil po návratu ze světa se svými zvířecími kamarády, tedy pašikem Vaškem a kozou Mílou. Sám jsem si jedno představení navštívil, bylo to asi před rokem, na svatováclavské pouti v Hrusicích u Prahy a řeknu vám, že to měla ta zvířátka skutečně pěkně secvičeno a především číslo nazvané pyramida bylo přímo pyramidální, ale pyramida nepyramida, cirkus již téměř rok nebrázdí městečky a vesničkami naše krásné vlasti a dokonce se proslýchalo, že kocour Mikeš spáchal se svými přáteli rituální sebevraždu. Teprve nedávno jsem se dostal k materiálům, jež mi vrhly dostatečné světlo na tu záhadu.

Nedávno jsem byl jako soudní lékař a soudní znalec v oboru grafologie pověřen, abych znovu prověřil písemnosti všeobecně známé pohádkové postavy Krakonoše, který, mimo jiné na rozdíl od Mikeše a jeho přátel, spáchal sebevraždu. Asi před rokem jej našla skupina lyžařů oběšeného na stožáru lanovky v Peci pod Sněžkou a našel se u něj také dopis na rozloučenou, načmáraný ovšem tak strašným písmem jako by jej snad psal nějaký kocour a ne Krakonoš - kultivovaný pohádkový děd, o jehož uhlazených způsobech jsem musel začít po prostudování všech dostupných dokumentů pochybovat. Za prvé jsem zapochyboval o Krakonošově sebevražedných úmyslech a za druhé jsem zjistil, že vedl dvojí život. V prvním plánu vystupoval na veřejnosti jako hodný pohádkový děd, ale v druhém skrytém plánu jako ziskuchtivý odporný stařec, který se ukájel exekutorstvím a skutečně si na exekutorské komoře můžete najít Krakonošovo exekutorské falešné oprávnění vystavené ovšem na jméno Karl Riesengebirger a právě tady se nám spojuje historie nešťastného konce cirkusu kocoura Mikeše a záhadného úmrtí oblíbené pohádkové postavy...

Rozhovor s Jiřím Kačurem, v této chvíli cherubem pražským

Jak, mistře, pohlížíte na názor, který tvrdí, že exekuce jsou blahoděním, které má lidstvo postrčit opět k myšlení a zbavit jej plytkého konzumu?

Jistěže nemohu než souhlasit s dnešním přísným exekučním zákonodárstvím a naopak bych navrhl jeho příliš benevolentní znění zpřísnit. Buďme skutečně vděční oněm hrdinům, kteří na sebe vzali ten těžký úděl, vykonávat tuto společensky tak blahodárnou a doslova ozdravnou činnost. Jen považte jakou nenávisť a jakým hrubostem jsou tito skuteční dobrodějné lidstva vystaveni a jaké nepochopení provází jejich užitečnou práci. Pro skutečně filosofickou povahu je ovšem zřejmé, že právě bez nich by lidstvo již naprosto zdegenerovalo.

Věříte, že 21. 12. 2012 skutečně skončil svět a Májové tudíž nelhali?

Předmět: Klitoris   **Předmět: Klitoris**   **Předmět: Klitoris**   **Předmět: Klitoris**

Vážený pane, jakožto osvícený jedinec toho vím daleko více, než o nějakých proroctvích z Yucatánu. Prozradím vám něco, co mi prozradily mé vnitřní hlasy, jež ve skutečnosti nejsou mé, že svět vlastně ještě ani nezačal a tudíž také, jak jistě chápete, nemohl ani skončit. Zní to sice běžnému uchu poněkud nezvykle, ale je přeci naprosto logické, že co nezačalo, také ještě ani neskončilo. Máte-li ovšem jiný názor, budu vám muset doporučit nějaké kvalitní psychiatrické vyšetření.

Pláčete někdy doma do polštáře, a když, tak proč? Není-li to příliš osobní otázka, ovšem.

Od jistého věku se do polštáře nepláče, ale provádějí se s ním poněkud jiné manipulace. Polštář je kupříkladu velice vhodným nástrojem k udušení nevěrného přítele či přítelkyně. Popřípadě může posloužit jako svědek nějaké utajené rozkoše. Já si obvykle se svým polštářem povídám a říkám mu různé něžnosti jako například ty můj něžný exekutorku a tak podobně.

Tato odpověď vznikla pod patronací hlavního města Prahy.

Chtěl byste něco získat v restituci? Třebas nosorožce po kněžně von Hohenhoche? Nebo půjčovnu lodiček na Vltavě?

Půjčovna lodiček není vůbec špatná restituce a podnikavý jedinec by z toho jistě dokázal vytěžit veliký majetek, který by mu ovšem časem stejně někdo zabavil. Já jsem spíše umělecky zaměřený jedinec a mám přeci jenom vyšší ambice než skončit jako nějaký lodičkář. Velikou radost by mi udělalo restituční řízení, jež by mi umožnilo získat fotbalový stadion Sparta na Letné. Cele bych poté zasvětil toto sportoviště do služeb umění a různých osvětových akcí. Samozřejmě, že bych musel založit nějakou církev, ale to není problém, protože jsem osvícený člověk a mám charisma. Ideje se již nějaké najdou a je nesmírně důležité mít je kde pronášet. Pokud máte zájem, rád vás v řadách mé nové církve přivítám. Každopádně to musí být církev řádně registrovaná a také řádně vybírající od svých řádných členů řádné členské příspěvky, o něž jsem ochoten se s vámi v řádném a spravedlivém

Předmět: Klitoris

← Panáček

poměru 1/100 rozdělit, ale musíte mi přislíbit, že na našich shromážděních budete zpívat hluboce zanícené náboženské písně. Nu a potom už nějak ty podělané dluhy v pohodě zamažeme. Vidíte mistře.

Víte, že téma příštího časopisu stanovila frajle Panáček, a že jím bude fekální humor Markýze de Sade? A co za to frajli Panáčkovi míníte provést?

Musíte pane omluvit tu horkou hlavu, která se mu zavařila z četby 120 dnů Sodomy. Nejsem osobně ani milovníkem mučení a dokonce mne četba Sada dokáže již pouze unudit k smrti, ačkoli se i u něj najde ne jeden zábavný okamžik, ale mám obavu, že ten pán při sepisování svých nechutností příliš podléhal svým osobním zálibám. Pokud by vše zamýšlel pouze alegoricky, jistě by se k tomu všemu nemusel obsedantně stále vracet.

Ovšem uznávám, že byste měli spíše potrestat mne, že jsem nedokázal dostatečně zřetelně čelit Panáčkovu nadšení ze Sodomy. Pokusím se mu již nějak napravit hlavu, protože pokud by se mělo příští číslo skutečně věnovat Sadovi, potom by se smrsklo na jediné slovo – totiž hovno - a to sice mnohdy převelice obsažné, ale na zaplnění celého čísla je to přeci jenom málo.

Technické informace pro pravidelné čtenáře

Rozhodli jsme se na redakční poradě rozšířit rozsah našeho časopisu. Chtěli jsme více stran, abychom mohli více říci. Problémem ovšem bylo, čím zaplnit ten nesmírný prázdný prostor? Návrhy byly různé. Články, které shrnují filozofické otázky lidstva (navrhovatel redaktor Kačur, který několikrát minul filozofickou fakultu Univerzity Karlovy při výjezdech za výkupem knih). Nebo články s tematikou chovu domácí zvěře (původcem návrhu byl redaktor Cháb, který jediný přesídlil do stájí vesnického života). Až po návrh tematických článků pojednávajících o renesančních malířích (s tímto návrhem, zcela absurdním, samozřejmě, přišel redaktor Panáček a byl po zásluze ponořen do dehtu a nad ním roztrhána péřová peřina). A pak přišla osvětlená myšlenka – musíme zvětšit písmo, to zabere víc místa a počet stran jen poroste. Rozsah našeho časopisu, dříve čítající jen tři strany, bytní, kvete nám pod rukama a samozřejmě zdražuje. Již není zdarma, bohužel, více místa si žádá více práce, takže od tohoto čísla musí čtenář uhradit na účet Antikvariátu Kačur dvojnásobek původní ceny. Za tuto nesnáz se samozřejmě omlouváme (může za ni lačný Kačur, takže jemu vytloukat cihlami okna, dveře a obvodové zdi).

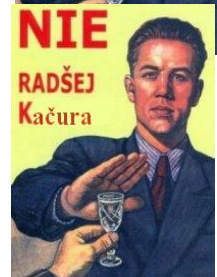

Ale teď z jiného soudku!!!

Udatný exekutor Kačur (shoda jmen je zcela náhodná) dne 21.10.2013 navštívil, společně se svým exekutorským společníkem Chábem (shoda jmen čistě náhodná), byt dlužnice Krkové, tohoto času důchodkyně (ročník 1893). Krková byla exekutorské společnosti Seberucouvidim s.r.o. nahlášena pro neplacení poplatků za dovoz inkontinentálních plen. Exekuce probíhala následujícím způsobem: Šetřením na místě se zjistilo, že Krková nemá zvonek u dveří. Exekutor Kačur se naklání bezradně k exekutorovi Chábovi a neví. Exekutor Cháb chápe odkud pramení nevědění exekutora Kačura a také neví. Kačur se snaží zvonit na futra, bezvýsledně, Cháb nachází na zemi lahev a zvoní na ni, bezvýsledně. Oba exekutoři nasedají do auta a odjíždějí. Druhý den se opět ocitají před dveřmi Krkové posílení o exekutora Panáčka (ano, redaktor Panáček se studem krčí rameny a trousí, že si musí nějak vydělat na živobytí), který bez zaváhání na dveře zaklepe. Následuje popis úkonů: Krková otvírá dveře, Kačur jí vylamuje ruku za záda a řve, dělejte, dělejte, než se na nás vrhne. Cháb zároveň s Panáčkem vběhnou do bytu. Kačur složil Krkovou na podlahu a klečí jí mezi lopatkami. Panáček si cpe do kapes následující položky: deset korun českých, peněženku ze slonoviny, malé lékořicové potěšení. Cháb instinktivně běží hned k trezoru a snaží se ho otevřít páčidlem. Mezitím se Panáčkovy kapsy plní tresčími játry ve vlastním oleji, načatou zubní pastou Geront, porcelánovými slony. Cháb si o zlomené páčidlo láme ruku. Kačur si překlekl mezi Krkové smetáčky. Panáčkovy kapsy se plní zubní protézou vrchní, zubní protézou spodní, pokojovou rostlinou neurčitého druhu. Cháb si při ošetřování zlomené nohy vypichuje oko dlahou. Kačur si překlekává do hrachu dlužnice Krkové. Panáčkovi se protrhávají kapsy. Cháb bloumá po místnosti a volá o pomoc, protože z druhého oka mu trčí odznak exekutora zabodnutý do rohovky. Kačur se z kleku přenesl do stoje a stojí. Krková zatápí v kamnech. Panáček pláče a sebraný proviant ukrývá v umyvadle, ale umyvadlo neumí vytrhnout ze zdi. Kačur stojí. Krková přikládá větší polínka, spokojena, že jí to chytlo. Cháb vypadává z okna následován Panáčkem. Kačur stojí. Krková bere košťátko a ometá kolem kamen. Kačur stojí. Krková bere ze země utěrku a věší ji na Kačura. Kačur stojí.

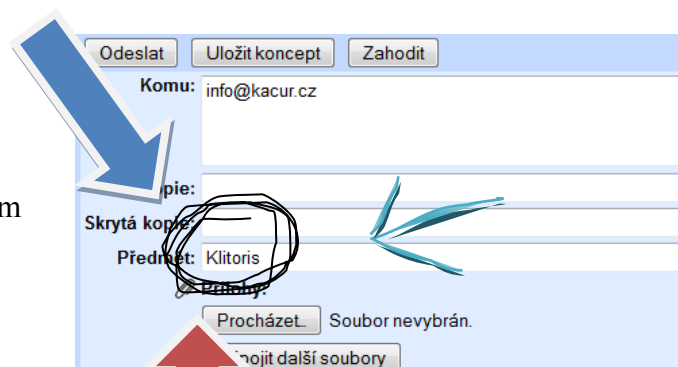

Soutěž o exekuci

V minulé soutěži za asistence notáře a odborné komise byla tažena tato čísla: 4; 0,8; 218 493; 5²; 13 % a dodatkové číslo $(3 + 2)^8 = \sum_{3=0}^2 \binom{3}{2} 44^{8-9}$. Všem výhercům gratulujeme.

Nová soutěž bude postavena na zcela jiném principu. Třetí mocnina pěti malých černoušek krát dvě odmocniny rozeklaných černoušek ponořených do Pythagorovy věty jsou nadnášeny vlnou malé noční i velké denní hudby. Výsledné práce zasílejte na elektronickou adresu antikvariátu Kačur, do předmětu zprávy napište „Klitoris“.

Výherce se může těšit na exkluzivní návštěvu exekutora.

Předmět "Klitoris"

